

Fremsat den 8. oktober 2026 af Dennis Flydtkjær (DD), Jens Henrik Thulesen Dahl (DD), Mads Fuglede (DD),
Susie Jessen (DD) og Inger Støjberg (DD)

Forslag til folketingsbeslutning

om afskaffelse af fortrydelsesretten i repatrieringsordningen

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indeværende samling at fremsætte et lovforslag, der fjerner fortrydelsesretten i repatrieringsordningen, således at udlændinge, der repatrierer til deres hjemland, ikke efterfølgende kan fortryde beslutningen og vende tilbage til Danmark

på deres tidligere opholdsgrundlag. Vender en udlænding alligevel tilbage og søger om et nyt opholdsgrundlag i Danmark, skal den fulde udbetalte hjælp til repatriering altid tilbagebetales til det offentlige, uanset hvor længe udlændingen har opholdt sig i hjemlandet.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Repatrieringsordningen giver udlændinge med lovligt ophold i Danmark mulighed for frivilligt at vende tilbage til deres hjemland med økonomisk støtte fra Danmark. Støtten til etablering i hjemlandet eller det tidligere opholdsland udbetales i to dele og udgør for en voksen over 18 år 168.258 kr., og for et barn udgør støtten 51.317 kr. (uim.dk, Tal og statistik, Satser, Tabel 6). Hertil kommer dækning af en række øvrige udgifter, hvilket betyder, at det samlede beløb for en familie kan løbe op i flere hundrede tusind kroner.

Efter gældende regler har en række udlændinge, herunder flygtninge, en fortrydelsesret på 12 måneder med mulighed for forlængelse i op til yderligere 12 måneder, så der samlet kan være en fortrydelsesret på op til 2 år. Det betyder, at disse udlændinge i denne periode har ret til at fortryde repatrieringen og som udgangspunkt at indrejse i Danmark og genindtræde i deres tidligere opholdsgrundlag.

Anvender man fortrydelsesretten, skal den modtagne repatrieringsstøtte som udgangspunkt tilbagebetales. I denne forbindelse har Folketinget for nylig udvidet perioden for tilbagebetalingspligt fra 2 til 4 år i visse tilfælde, men fortrydelsesretten som sådan består fortsat (www.folketingstidende.dk, Folketingstidende 2025-26, 2. samling, tillæg A, L 17 som fremsat).

Forslagsstillerne finder, at selve princippet om en fortrydelsesret er problematisk. Når en udlænding vælger at repatriere og faktisk tager ophold i sit hjemland i en længere periode, har vedkommende efter forslagsstillernes opfattelse i praksis dokumenteret, at hjemlandet er sikkert at vende tilbage til.

Så længe fortrydelsesretten består, risikerer man, at der udbetales flere hundrede tusind kroner til udlændinge, der efterfølgende har mulighed for at fortryde deres repatriering, selv om de har kunnet vende hjem til deres oprindelsesland.

Forslagsstillerne mener ikke, at det giver mening, at en udlænding kan tage imod store summer af danske skattekroner, opholde sig i f.eks. Irak eller Somalia i op til 2 år og derefter blot vende tilbage til Danmark på det tidligere opholdsgrundlag, som om intet var hændt. Det er ikke en rimelig brug af danske skattekroner, og det undergraver tilliden til, at repatrieringsordningen reelt fører til varigt ophold i hjemlandet.

Forslagsstillerne mener derfor, at repatrieringsordningen aldrig skal være en ordning med en valgfri returbillet.

Forslagsstillerne mener desuden, at udbetalt repatrieringsstøtte altid skal tilbagebetales, hvis udlændingen vender tilbage til Danmark.

Et konkret eksempel på fortrydelsesretten

Mohamed Abdirahman Kahn (også kendt som Mohamed

Abdi Kahn) kom til Danmark i 2015 som politisk flygtning fra Etiopien, og i 2017 blev han familiesammenført med sin kone og børn (»Mohamed fik en håndsækning«, sn.dk, den 12. januar 2018).

I 2022 tog han sammen med sin hustru og sine seks børn imod støtte gennem repatrieringsordningen og rejste til Etiopien (»Efter skandale-rejsen: Mohamed skylder staten 400.000 kroner – 'fuldstændig latterligt'«, bt.dk, den 8. september 2026). Ifølge ham selv handlede turen om at »kigge« på forholdene i landet, som han ikke havde besøgt i 7 år. Familien modtog ifølge ham selv omkring en halv million kroner (»Trods Mohamed-afsløring: Regering afviser forbud«, bt.dk, den 7. september 2026).

Efter 5 måneder benyttede Mohamed Abdirahman Kahn fortrydelsesretten og vendte tilbage til Danmark på sit gamle opholdsgrundlag. Han har fortsat ikke tilbagebetalt det fulde beløb og skylder den danske stat 400.000 kr. (»Efter skandale-rejsen: Mohamed skylder staten 400.000 kroner – 'fuldstændig latterligt'«, bt.dk, den 8. september 2026).

Forslagsstillerne mener, at sagen om Mohamed Abdirahman Kahn tydeligt viser svaghederne ved repatrieringsordningen, og forslagsstillerne mener, at nogle udlændinge kan spekulere i ordningen.

Det er forslagsstillernes bekymring, at udlændinge bevidst tænker i at udnytte muligheden for at få udbetalt betydelige beløb ved at opholde sig en periode i hjemlandet, hvor de kan bruge hundrede tusinder af skattekroner, uden at den danske stat ved, hvad pengene reelt bruges til, og herefter kan udlændingene vende tilbage til Danmark, mens gælden til det offentlige aldrig indfries.

Forslag

Forslagsstillerne vil med dette beslutningsforslag fjerne fortrydelsesretten i repatrieringsordningen, så det fremover ikke er muligt at bruge danske skattekroner på et kortere ophold i hjemlandet for herefter at vende tilbage til Danmark, som om intet var hændt. Udlændinge, der frivilligt repatrierer, skal således ikke kunne fortryde udrejsen og vende tilbage på det tidligere opholdsgrundlag.

Skulle en udlænding uanset opholdets længde alligevel vende tilbage til Danmark og søge om et nyt opholdsgrundlag, skal det fulde beløb i modtaget repatrieringsstøtte tilbagebetales.

Repatrieringsordningen skal fortsat gøre det muligt at støtte dem, der reelt ønsker at forlade Danmark permanent. Ordningen skal derimod ikke længere fungere som en midlertidig ordning, hvor skattekroner finansierer kortere ophold i hjemlandet.

Skriftlig fremsættelse

Dennis Flydtkjær (DD):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af fortrydelsesretten i repatrieringsordningen.

(Beslutningsforslag nr. B 13)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.